

POSTANOWIENIE

Dnia 25 lutego 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Pietruszyński

w sprawie A. D.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 25 lutego 2026 r.

wniosku o wznowienie postępowania

na podstawie art. 35 § 1 k.p.k. w zw. z art. 544 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

stwierdzić swoją niewłaściwość do rozpoznania wniosku o wznowienie i sprawę przekazać Sądowi Apelacyjnemu we Wrocławiu.

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu przekazał do Sądu Najwyższego wniosek A. D. o wznowienie postępowania, uznając, że dotyczy on żądania wznowienia postępowania sądowego w sprawie III KO 504/22 o zadośćuczynienie, w którym w instancji odwoławczej orzekł Sąd Apelacyjny we Wrocławiu, utrzymując w mocy - wyrokiem z dnia 23 października 2023 r., sygn. II AKa 278/23 - wyrok Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 31 maja 2023 r., sygn. III Ko 504/22.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Analiza treści pisma A. D. zatytułowanego „Do Sądu Okręgowego we Wrocławiu ul. S., 50-046 Wrocław z dnia 22 grudnia 2025 r.” uzasadnia stwierdzenie, że jego autor wnosi o wznowienie postępowania - na podstawie art. 540 k.p.k. - ze względu na uzasadnione podejrzenie braku bezstronności organów w Ząbkowicach Śląskich oraz w

celu zapewnienia obiektywizmu procesowego. W dalszej części tego pisma w sposób wyraźny nawiązuje do postępowania karnego dotyczącego podejrzenia popełnienia przez wnioskodawcę czynów kwalifikowanych z art. 190 § 1 k.k., art. 216 § 1 k.k. oraz z art. 157 § 2 k.k., które wyrokiem Sądu Rejonowego w Ząbkowicach Śląskich z dnia 1 grudnia 2009 r., sygn. II KO 438/09 zostało - na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 31 § 1 k.k. umorzone z orzeczeniem środka zabezpieczającego w postaci umieszczenia wnioskodawcy w zamkniętym zakładzie psychiatrycznym, koncentrując się na wykazaniu braku rzetelności czynności procesowych dokonanych przez organy procesowe, braku obiektywizmu biegłych, którzy wydawali opinie w tej sprawie.

Wnioskodawca w treści swojego wniosku nie odnosi się do zakończonego prawomocnie postępowania dotyczącego roszczenia w przedmiocie zadośćuczynienia. Żądanie zasądzenia zadośćuczynienia i odszkodowania, które wyszczególnił w tym wniosku należy traktować jako żądanie przyznania rekompensaty finansowej za wskazane uchybienia procesowe zaistniałe w postępowaniu karnym toczącym się w pierwszej instancji przed Sądem Rejonowym w Ząbkowicach Śląskich.

Zatem mając na uwadze te okoliczności, jak też ustalenie dokonane przez Sąd Najwyższy, że wskazany wyrok Sądu Rejonowego w Ząbkowicach Śląskich został utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 19 lutego 2010 r., sygn.VI Ka 67/10, należało sprawę przekazać Sądowi Apelacyjnemu we Wrocławiu.

Z tych względów orzeczono jak na wstępie.

[J.J.]

[a.ł]

